

72. Lilla Lisa.

MELODI.
Översikt.

a. HI, S.L.S. 82, 373. (C)
b. HI, S.L.S. 82, 373. (C)
c. FB, I.N.E. Saml. O. A.
d. HO, S.L.S. 367, 150. (H).

e. PO, Nyl. III, 75. (B)
f. KY, Nyl. III, 77. (J)
g. KO, S.L.S. 508, 55. (K)

Varianter. a. Åb, Hitis.

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

Det var lil-la Li-sa och hen-nes kä-ra mor, och båg-ge så
så-to de ut-i en bur. Håh hå, nåh nå, det
må nu så gå. Och båg-ge så så-to de ut-i en bur.

b. Åb, Hitis.

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

Det var lil-la Li-sa och hennes kä-ra mor, och båg-ge så
så-to de ut-i en bur. Håh hå, nåh nå, de
må nu så gå. Och båg - - - ge så så-to de ut-i en bur.

c. Åb, Finby, Pettu.
Sj. Tilda Troberg.

Uppt. Otto Andersson.

Herr Pe-der red hår-dar än få-ge-len flög, till dess han kom dit lil-la
Li-sa låg död. Hå hå, nå nå. Till dess han kom dit lil-la Li-sa låg död.

d. Åb, Houtskär, Lempnäs. Uppt. Greta Dahlström 1924.
Sj. *Anderina Vallenius*, f. 1857. (lärt visan av sin farmor).

Herr Rid - der - vall sad - lar sin gån - - ga - - re grå, herr
Rid - dar - vall sad - lar sin gån - ga - re grå. Där sät - ter han lil - la Li - - sa
up - på. Hå hå, nå nå. Där sät - - ter han lil - la Li - sa up - på.

e. NI, Pojo.

Det var lil - - la Li - - sa och hen - nes kä - ra mor,
de sut - - - to bäg - - ge i en bur. Hå hå, nå
nå. De sut - - - - to bäg - - - - ge i en bur.

f. NI, Kyrkslätt.

Och dot - tern och mo - dern de sät - - to i en bur,
de tal - te så myc - ket om gif - ter - - mål. Åh hå, åh
hå. De tal - - te så myc - ket om gif - - ter - - mål.

g. Åb, Korpo, Hevonkack. Uppt. Alfild Adolfsson 1928.
Sj. *Matts Jansson*, f. 1853 (lärt visan i Kimito).

Skön Rid - der - - vall skyg - ga den få - ge - len flög,

och när han kom dit var lill Li - sa död, och när han kom
dit var lill Li - sa död.

TEXT.
Översikt.

A. I.N.E. Ingeliuska pappren, 56.	NI, Nyl. V, 307.
B. »Herr Riddervall», PO, Nyl. III, 75. (e)	F. KV, S.L.S. 45, 64.
C. »Riddervall och lilla Lisa», HI, S.L.S. 82, 65. (a, b)	G. SN, W. Brenners saml. 1.
D. »Riddarvall», DF, S.L.S. 82, 227.	H. HO, S.L.S. 367, 151. (d)
E. »Herr Riddervall och lilla Lise»,	I. GB?, R5, 186, 370.
	J. KY, Nyl. III, 77. (f)
	K. KO, S.L.S. 508, 56. (g)

Varianter.

A.

Ur Berndt August Åkermans visbok, dat. 1843.

1. .:; Det var lilla Lisa och hennes
kjära mor, .:;
och bägge så sätto de uti en bur.
— hå hå, nå nå, det må nu så gå —
Bägge så sätto de uti en bur.
2. Och modren hon talte til kjära dot-
teren sin:
»Hvad är för mjölk du har i bröstena
din?»
3. »Det är väl ingen mjölk, fast eder
tyckes så,
det är af det mjöd, som jag drack uti
går.»
4. Och modren slog dotteren på blek
röda kind:
»Skal du så svara kär moderen din?»
5. Och dig så skal jag nu basa med
et ris,
Riddarval den skal jag och hänga på
en qvist.»
6. Lilla Lisa sadlar up sin gångare
grå,
så rider hon sig til Riddarvals gård.
7. Och när hon kom fram till Rid-
darvals gård,
skjön Riddarval ute för henne där står.
8. »Min moder hon är mig så grym-
melig vred,
hon hvarken hörer, ej heller hon ser.
9. Och mig så vil hon nu basa med ris,
skjöne Riddarval vil hon hänga på qvist.
10. Och horor och skjökor skal hon
basa med ris,
tjufvar och skjälmar skall hon hänga på
qvist.»
11. Riddarval sadlar så up sin gån-
gare grå,
så lyfter han lilla Lisa der uppå.
12. Så rida de bägge bort til en grön
lund,
där lyster lilla Lisa hvila en stund.
13. Så rida de bägge alt til en grön
äng,
där lyster lilla Lisa bädda en säng.

14. Riddarval han breder ut sin
kappa blå,
så födde lilla Lisa sönnerna två.

15. »Och nog så vet jag en rinnande
brunn,
ack, om jag hade vattn i samma stund!»

16. Riddarval sadlar up sin gångare
grå,
så rider han sig öfver böljorna blå.

17. Och när som han kom til en rin-
nande ström,
där satt en näktergal i et träd, som sjöng.

18. Han sjöng så mycket om både
fruar och mör,
men aldra mäst om lilla Lisa, som var
död.

19. Riddarval han tjente den jungfru
i tro
och hämtade vattn i bägge sina skor.

20. Riddarval sadlar up sin gångare
grå,
så rider han sig öfver böljarna blå.

21. Han rider ju fordare, än fågel
han flög,
til des han kom där lilla Lisa var död.

22. Riddarval drager ut sit förgyl-
lande svärd.
Då satte han fästen alt emot en sten,

23. ∴: så at udden i hans brösteben
nu der stod ∴:
och där ut rann bara idel kärleks blod.
— hå hå, nå nå, det må nu så gå —
Och där ut rann idel kärleks blod.

B.

Pojo.

1. Det var lilla Lisa och hennes kära
mor,
de sutto bägge i en bur.
— hå hå, nå nå —
De sutto bägge i en bur.

2. Och modren hon talte till kära
dottren sin:
»Hur har du fått mjölk i bröstén din?»

3. »Det är ingen mjölk, fast ni tyckerså,
det är av den mjöd jag drack i går.»

4. Modren slog dottren på blomble-
kan kind:
»Skall du så svara kära modren din?»

5. »Sanningen kan jag icke dölja
för er:
Herr Riddervall haver lockat mig.»

6. »Dig vill jag låta basa med ris,
och Riddervall låter jag hänga på kvist.»

7. Lilla Lisa hon salar sin gångare
grå,
då ville hon rida till herr Riddervalls gål.

8. När som hon kom på herr Ridder-
valls gål,
ute för henne skön Riddervall står.

9. »Välkommen, välkommen, lilla Li-
sa till mig,
hur står det till med kär modren din?»

10. »Min moder hon är nu så jämmer-
ligt vred,
ej mera hon hör, ej heller hon ser.

11. Mig lovar hon låta basa med ris,
och dig lovar hon låta hänga på kvist.»

12. »Horor och skökor skall basas
med ris,
och tjuvar och skälmar skall hänga på
kvist.»

13. Herr Riddervall salar gångaren sin
och ville följa henne till rosendelund.

14. När som de kommo till rosende-
lund,
där ville lilla Lisa vila en stund.

15. Herr Riddervall breder sin kappa
så grå,
därpå födde lilla Lisa två söner små.

16. »Hade jag här min moder så kär
att hämta mig vatten och svalka mig
med.»

17. Skön Riddervall visade lilla Lisa
sin tro

och hämtade henne vatten i bägge sina
skor.

18. När som han kom till den rin-
nande ström,
satt där en fågel i en lind, som sjöng.

19. Hon sjunger om jungfrur och
fästemor,
men allra mest om att lilla Lisa var död.

20. Herr Riddervall viker ihop sin
kappa så blå,
därpå faller han mång tusende tår.
— hå hå, nå nå —

Därpå faller han mång tusende tår.

C.

Hitis, Rosala. Sj. M. L. Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Det var lilla Lisa och hennes kära
mor,
och bägge så såto de uti en bur.
— hoh hå, noh nå, det må nu så gå —
Och bägge så såto de uti en bur.

2. Modren hon talte till kära dot-
teren sin:
»Vad är det för mjölk, du har i brystena
din?»

3. »Det är ingen mjölk, fast eder
tyckes så,
det är av din mjöd jag fick uti går.»

4. Modren slog dottren på snövitan
kind:
»Skall du så svara kära moderen din?»

5. Dig så ville jag basa med ris,
skön Riddarvall den skall jag hänga på
kvist.»

6. »Horor och skökor får ni basa med
ris,
och tjuvar och skälmar får ni hänga på
kvist.»

7. Skön Riddarvall salar upp sin
gångare grå,
där lyfter han lilla Lisa uppå.

8. Sen rider de bägge allt åt en grön
lund,
där lyster lilla Lisa att vila en stund.

9. Skön Riddarvall breder ut kappan
den blå,
där föder lilla Lisa söner två.

10. Skön Riddarvall rider till rin-
nande flod,
där hämtade han vatten i bägge sina
skor.

11. Och fåglarna i skogen de sjunga
på kvist:
»Lilla Lisa är döder, ja döder förvisst.»

12. När skön Riddarvall kommo till-
baka igen,
låg alla tri likena döda i senn.¹

¹ Tillika. *Anm. av uppt.*

13. Sen lade de likena alla på en bår,
och fröknar och tärnor de krusa deras
hår.

14. Sen förde de likena genom en
grind,
skön Riddervall fäller mång tårar på
kind.

15. Sen förde de alla tri likena uti
en grav,
där sova de sött intill domedag.
— hoh hå, noh nå, det må nu så gå —
Där sova de sött intill domedag.

D.

Dragsfjärd, Rosendal. Sj. Lotta Kronström. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Riddarvall han salar upp sin gån-
gare grå,
där han skulle sätta lilla Lisa uppå.
— hoh hå, å noh nå —
Där han skulle sätta lilla Lisa uppå.

2. Lilla Lisa och söta modren sat i
buren sin;
de talte så mycket emellan sig.

3. Och modren sade till dottren sin:
»Vad haver du för mjölk i brystena din?»

4. »Det är ingen mjölk, fast eder
tyckes så,
det är det mjöd, som vi drucko i går.»

5. Och modren slog dottren på blå-
bleka kind.¹
»Skall du så svara kär moderen din?»

6. Horor och skökor skall man basa
med ris,
och Riddarvall skall hängas på kvist.»

7. Och dig skall jag steka på spett,
och Riddarvall skall hänga på kvist.»

8. »Och horor och skökor skall man
steka på spett,
och tjuvar och skälmar skall man hänga
på kvist.»

9. Och Riddarvall han rider, all få-
gelen flög,

att han skulle hinna, tills lilla Lisa var
död.

10. Riddarvall han salade sin gån-
gare grå,
han red över berg och dalar.

11. Han salade sin gångare grå
och lade sin kappa och lilla Lisa uppå.

12. Riddarvall han red uti en grönan
lund,
där lade han sin kappa och bäddade en
säng.

13. Riddarvall han lade sin kappa
och lilla Lisa uppå,
och där så födde hon de sönerna två.

14. Den ena var rödlätt, den andra
var vit,
och båda så voro de skön Riddarvall lik.

15. Lilla Lisa satte sig på sin gån-
gare grå,
och redo allt över till Riddarvalls gård.

16. Och när hon kommo på Riddar-
valls gård,
så mände alla små drängar omkring
henne stå.»

17. »Min moder har lovat mig steka
på spett,

¹ Även sjunges av andra: på rödaste kind. *Anm. av uppt.*

och herr Riddarvall lovar hon hänga på kvist.»

18. Om morgonen bittida, förrän dagen blev ljus,
då var det fem lik uti Riddarvalls hus.

19. Det ena var herr Riddarvall, det andra var lilla Lisa,

det tredje var moderen, av sorgen blev hon död.

20. Han sjöng över mästern, han sjöng över allt,
men mest däröver, att lilla Lisa var död,
— hoh hå, nöh nå —
Men mest däröver, att lilla Lisa var död.

E.

Nyland.

1. Och moderen sade till dottern sin:
»Varföre så är du så bleker om kind?
— åh hå, nå nå, åh hå, nå nå —
Varföre så är du så bleker om kind?»

2. »Och intet är jag bleker, fast eder tycks så,
det är utav vädret, jag rest i förgår.»

3. Och moderen sade till dottern sin:
»Vad är det för mjölk du har i brösterna din?»

4. »Och intet är det mjölk, fast eder tycks så,
det är utav vin och mjöd, som jag drack i förgår.»

5. Men moderen slog Lise på snöviter kind:
»Och skall du ej säga sanning åt moderen din?»

6. Och dig så skall jag låta basa med ris,
herr Riddervall skall jag låta hänga på kvist.»

7. Men Lise for upp till herr Riddervalls gård:
»Min moder hon är mig både hårder och svår.»

8. Herr Riddervall sadlar den gångaren grå,
den allra bästa satt han lilla Lise uppå.

9. Herr Riddervall rider över åkrar och äng,
där ville lilla Lise nu bädda sin säng.

10. Herr Riddervall breder den kappan så blå,
och däruppå födde hon sönerna två.

11. Herr Riddervall rider över ängar och skog
att hämta friskt vatten i tvenne små skor.

12. Men innan han hann till den rinnande brunn,
så satt där en fågel vid vägen och sjöng.

13. Den fågelen sjöng, att den flickan var mö,
men allra mest att lilla Lise var död.

14. Herr Riddervall rider nu hem igen,
där såg han två stjärnor på himmelen.

15. »Där vilar du nu, min enda tröst,
med mina två söner på dina små bröst.
— åh hå, nå nå, åh hå, nå nå —
Med mina två söner på dina små bröst.»

F.

Kvevlax, Vassor. Ur Karl Örn's visbok. Uppt. J. A. Nygren 1892.

1. Modern och lilla Lisa de satt i en sal,
de hade sig emellan så underliga tal.
— löj falli lalla, löj falli lalla —
De hade sig emellan så underliga tal.
2. Modern hon sade till dottern sin:
»Vad har du för mjölk uppå kjortelen din?»
3. »Det är väl ingen mjölk, fast ni tycker så,
det är av det vinet, som jag drack i går.»
4. Lindevall sadlar sin gångare grå,
sen lyfter han lilla Lisa där ovanuppå.
5. Men när som de kom till en rosi-ger lund,
visst lyster det lilla Lisa att vila en stund.
6. Lindevall han breder ut sin kappa så blå,
där hon kunde föda sönerna två.
7. »Ack om jag vore hemma hos mamma i kväll,
- visst gäve hon mig dricka och bädda min sång.»
8. Lindevall han tjänte sin fästmö med tro,
han hämtar henne vatten ur guldspända skor.
9. Men när som han kom till den svalkande ström,
så satt där en fågel i trädet och sjöng:
10. »Lindevall, o Lindevall, skynda dig på,
din fästmö ligger döder med sönerna två.»
11. Men när som han kom till den rosendelund,
så var det ju sant, som den fågelen sjöng.
12. Han grävde då därjämte dem en grav så stor,
där han kunde lägga de likena tre.
13. Sen sätter han fast det svärd mot en rot,
där han kunde ställa sitt hjärta emot.
— löj fallilalla, löj fallilalla —
Där han kunde ställa sitt hjärta emot.

G. (Str. enl. A: 2—6, 7²⁷a¹, 8—14, 14 a, 15, 21). Snappertuna. Uppt. W. Brenner 1910—1913.

H. (11—13, 14²15^{2,1}, 16¹17¹19², 17²18, 20¹21, 22²23¹). Houtskär, Lemnäs. Sj. Anderina Vallenius, f. 1857. Uppt. G. Dahlström 1924.

I. (1, 4, 11^{1,2}12¹, 13^{1,2}14^{1,2}, 21¹17^{1,2}18²,

21, 22, 23 b. Stroferna två-, tre- och fyrradningar). Gamlakarleby? Sj. Betta Store. Uppt. J. E. Wefvar.

J. (1, 15, 16¹19², 17²18¹, 18, 22¹23 a¹). Kyrkslätt.

K. (21, 22 a, 14 b, 22, 18¹21²). Korpo, Hevonkack. Sj. Matts Jansson, f. 1853 (lärt visan i Kimito). Uppt. A. Adolfsson 1928.

OTRYCKTA
TEXTER.

Översikt.

Avvikelser i G—K enligt A.

1¹ [kära] I; Och dottern och modern de sätto i en bur J — 1² De bädo och sätto uppå ein bord I; De talte så mycket om giftermål J.

2¹ [kära] G — 2² Var har du fått m. i b. d. G.

3¹ [väl] G — 3² [av] det m. [som] j. d. av i g. G.

4¹ Modern G; dottren G, I; på blombleka k. G; på enröd² k. I.

5² Skön Riddersvall skall j. h. på k. G.

6¹ L. L. hon s. sin g. G — 6² Sen r. h. upp till skön Riddersvalls g. G.

7² för kärestan står G.

7 a¹ Guds frid, god dag, allra kärestan min G.

8¹ är nu så vreder på mig G — 8² H. orkar mig ej varken höra eller se G.

9¹ så lovar hon [nu] . . . G — 9² Skön R. lovar hon . . . G.

10¹ skall basas m. r. G — 10² skall hängas p. k. G.

11¹ Skön Riddersvall G; Herr Riddervall H; [så upp] . . . G, H; Ungersven han salade uppå sin grå häst I — 11² Där sätter han l. L. uppå H; Och löftade l. L. uppå I.

12¹ Så redo d. b. allt till. . . H; Då redo d. båda till. . . I; De redo, de redo allt över en bro G — 12² Där. . . tala ett ord G.

13¹ *entl.* 12¹ G, H; över en g. ä. G; De redo ock båda till . . . I.

14¹ Skön Riddersvall b. sin k. så b. G; Ungersven han utbreder sina kappor b. I — 14² Därpå föder lilla . . . G; de sönerna t. H.

14 a Den ena var röd och den andra var vit, men bägge så var de skön Riddersvall lik G.

14 b Själv döpte han barnen, själv gav han dem namn. Den ena hett Isak, den andra Abraham K.

15¹ Jag vet därav en r. b. H; Och väl så v. j. av en r. b. J; Där borta, där borta, där är väl en brunn G — 15² nu i samma s. J; i denna här s. G.

16¹ *vers* 11¹ *upprepas* i H; Och Riddervall sala sin g. g. J.

17¹ en r. brunn H; Till dess han k. t. den r. brunn I — 17² Så satt där en n. som gala i ett träd H; Där sitter två nätter uti

en gran I; Och så satt där en fågel i ett trä J.

18¹ Den s. så vackert o. flicka o. mö J; H. s. så vackert o. jungfrur o. mö H; H. sjöngo om flickan, han sjöngo om mö K — 18² M. allersta m. o. att Lisa hon v. d. J; De sjunga båda I; att lilla L. var d. H, I.

19² Så tog han vatten i sina bägge s. H; Och tog då vatten i skonana två J.

20¹ *vers* 11¹ *upprepas* i H.

21¹ Ungersven han r. j. fortare I; Han red väl hårdare H; Skön Riddersvall red kvickare G; än fågelen flög G, H; än fågelen flyr I; Skön Riddervall skygga den fågelen flög K — 21² Allt . . . kom dit där . . . I; När han k. tillbaka var l. L. död G; Och när han k. dit var lill L. död K.

22¹ Sen tog han svärdet och lad emot rot K; Och Riddervall stack svärdet uti sitt bröst J; Han riter sig nu mot en storan sten I — 22² Sen lade han bröstet där gentemot K; Då tog han sitt svärd och satt mot e. s. H; Och sticker genom sig sitt gyllene svärd I.

22 a Sen tog han en skrift och lad uppå träd: Här skall svärmodren få sin ålderdoms tröst K.

23¹ Det stack han under sina brösteben H.

23 a¹ Då var där fyra lik i herr Riddervalls hus J.

23 b¹ Där vila de nu alla intill domedag I.

O m k y ä d e Hå hå, nå nå G, H; Nå nå, så så I; Åh hå, åh hå J.